

B n th ng Hoàng, th ng Ki t đã nghĩ h c t hôm đ a ông Táo v tr i. Tháng cu i đông se l nh th m qua nh ng chi c áo mống khi n hai đ a run b n b t khi đ ng tr c ng môn đình làng nhìn m y c Hào, M c, Tr ng lão đ t h ng t cáo tr i đ t đ đ ng nêu tr tà, đón m ng xuân m i vào chi u hăm lăm tháng Ch p. Đ i lân c a ông giáo Li ng phát xu t t chùa B ch Mã v i đ b Th Đ a, T Thiên, cùng Sa Tăng, Bát Gi i đ n theo đám tr con hi u k ngo n ngoèo ti n v sân đình múa l . Cái tr ng ch u B ch Mã b ng hai xoát ôm c a th ng Hoàng đ c n n xu ng b i c p dùi điều luy n trong đôi tay ông B y “đ n cò” : “-c c, c c, thùng, c c...” th t đ u nh p ra b hi u l nh cho chú lân t n, th i, kh u đ u, lăn tròn ho c u n l n chung quanh đ dân làng đ c đ p xít xoa khen ng i, xem cho th a thích.

Th ng Hoàng, th ng Ki t khoái chí ch y lẫn xăn quanh ông Đ a quên cái l nh đang m c míu vào t m thân n a tr n, n a kín. Ông T xách thi t b ng gi ng chi c đòn gánh mà bà n i th ng Ki t m i hôm quây tr u ra ch Đông Xuyên đ i g o, múa tít m y vòng r t Bát Gi i xách cào c ch y té ng a, té nghiên khi n b n th ng Hoàng c i lẫn và ph c tài ông T sát đ t.

T đình, th ng nêu v a xong, m i ng i đ c chia l c g m m t v t xôi v i n a trái chu i, b n nh ăn ngon lành l v thềm thu ng. Hoàng không ăn xôi, gói l i trong lá chu i, b vào túi đ dành cho con Nguy t, r i ch y theo đoàn lân xu ng m ông C Bân r c linh v v làng ăn t t.

Dân chúng cùng b n tr hai bên đ ng nh p vào đoàn lân m i lúc m t đông. Tr i chi u l n sau hàng đ a cu i xóm, vài tia n ng xuyên k lá v m t l n dài mống manh bên b ru ng ven đ ng. Đôi trâu cày c a ông Lý ch m ch p trên b đê h ng v nhà khi hoàng hôn l m đ n, chúng nghe ti ng tr ng lân cũng ng n ng đ ng nhìn cho t i lúc ông Lý ra roi m i ch u c t bu c.

T c truy n, ông C Bân là ng i khai sáng ra làng Đ i Tr ch nên ai n y trong làng đ u có b n ph n th cúng ông nh v Thành Hoàng b n x . Đó là nói nh ng đ p r c l xuân thu nh k , ch ngày th ng thì m ông c Bân là t ng hành dinh c a b n tr chẵn bò, chẵn trâu, ho c đánh đáo, th di u t xóm Th ng xu ng xóm H , nh đ a th ông m n m ngh u ngh u trên đ nh gò n i li n các xóm gi a r ng mai thôn Xuân Ng c.

Các v hào, m c, h ng c trong làng đ t mng xông nh u nh t đ n khuya. Cây nêu cao vút b ng tre lòng ngà treo l l ng bùa bát quái v i là ph n đ ng u, ph n ph t l ng trong gió nh ch ng tích hùng h n nh t báo cho dân làng ngh vi c đ ng áng...: đón xuân.

Lộc Xuân

Tác Giả: Nguyễn Hồng Dũng

Chúa Nhật, 25 Tháng 1 Năm 2009 09:04

Nói với y thôi ch năm y đ c mùa s m, lúa trĩ-trì tr h t cu i tháng Chín cho ru ng tr ng đón phù sa đ t l t hãm ba tháng M i xâm x p bùn non. Nh th mà cây lúa đông xuân c m n m n ng m s a đồng đồng đ dân làng r nh rang ngh vi c t hôm r m tháng Ch p, s a so n nhà c a, dán li ng-đ i đ chót kh p n i ch nghinh xuân m i.

Th ng Hoàng băng ngang qua nhà Nguyễn t, con bé đang quã đôi gánh ra gi ng l y n c. h n ch y th t nhanh v a t m li n dúi vào tay Nguyễn t n m xôi.

-Xôi cúng đình, ngon l m. Cho mày đó!

Nói xong, Hoàng v t ch y ra b ao, bi n m t...

Phong pháo Tô Châu đ c ba Hoàng th n tr ng m n p h p, bóc l p nylon r i treo lên nhánh vú s a sà tr c c a nhà ch đ n phút giao th a châm l a. Bà n i đã bày bàn h ng án tr c sần đ “t ng c u nghinh tân, cung xuân ti p ph c”. Hoàng th c đã đ i bên n i bánh tét ch t i phút giao th a l m pháo thúi mà th i gian c ng n ng i trôi qua.

B u tr i đen ngh t không m t ánh sao. Đêm tr t ch chuy n mình sang năm m i v i khí s c trang nghiêm ch đ i. S tôn kính hi n lên g ng m t n i tru c án h ng c nh l tr m nghi nhút khói càng tăng thêm nét thiêng liêng c a vũ tr đang thay t t đ i mùa. Hoàng đ ng xó r tr c g c cây, ch giây phút th n tiên đ ...l m pháo thúi r t ra t nh ng viên ch a k p n ùng c a phong pháo Tô Châu l ng l trên cành vú s a kia kìa.

Chùa B ch Mã d a l ng vào r ng mai, h ng ng môn tr c ch h ng đông đ m t tr i th c gi c òa vào chánh đ i n. Hàng li u đúng th ng t p t c a tam quan đ n b c tam c p xi măng đ c trang hoàng r c r b i tràng phang ngũ s c, c xí giăng ngang. Hoàng theo n i lên chùa đ hái l c đ u xuân.

Cây lộc xuân chính là cây măn c u đ i th n m tr c ph ng tr ng đ ng đ c c t hàng ngàn phong bì đ màu s c xanh, đ , vàng, cam. Trong ru t phong bì có t m thi p màu h ng vi t nh ng t ng ph m t ng tr ng hay nh ng lá xăm ông Quan Thánh gi i đoán v n m ng ki t hung, gia đ o, l ng duyên, h c hành, quan l su t c năm dài. Dĩ nhiên ai hái đ c trái l c nào

Lúc Xuân

Tác Giả: Nguy&#n H&#ng Dũng
Chúa Nhật, 25 Tháng 1 Năm 2009 09:04

thì nh&#n lãnh quà phúc ghi trong qu&# y.

Sau khi l&# Ph&#t xong, n&#i d&#n Hoàng ti&#n ra cây m&#n c&#u đ&#i th&# đ&# hái l&#c đ&#u n&#m. N&#i căn đ&#n:

-Con nh&#, khi hái l&#c ph&#i đ&#c th&#m lên ba l&#n: m&#n c&#u, m&#n c&#u nghe ch&#a. Có nh&# v&#y thì tr&#n n&#m m&#i h&#u c&#u to&#i ý đ&#y.

N&#i nói xong, l&#m b&#n kh&#n nguy&#n m&#t cách tín thành r&#i đ&#a hai tay hái đ&#c m&#t qu&# x&#m “th&#ng th&#ng” nên m&#ng đ&#o đ&#. Quay qua Hoàng n&#i thúc:

-Hái đi con!. Hoàng mu&#n hái trái l&#c th&#t cao trên cành kia kìa. Nó nói v&#i n&#i:

-Làm sao con hái đ&#c trái &#y h&# n&#i? Bà c&#i hi&#n t&# r&#i ch&# chi&#c gh&# đ&#a sát t&#ng gi&#c nó đ&#ng lên đó. Hoàng v&#i tay kh&#i đ&#u tr&#n lên cho cao thêm tí n&#a r&#i níu phong bì màu vàng cho đ&#t xu&#ng bàn tay. Hoàng h&#i h&#p m&# ra đ&#c t&#ng ch&#: “T&# quý h&#ng long, thân tâm an l&#c, s&# c&#u nh&# ý, h&#u nguy&#n t&#t thành” b&#ng ch&# Hán đ&#c vi&#t n&#n n&#t b&#ng nh&# kim trên t&#m gi&#y màu đ&#. Th&#ng bé m&#t bí x&# trông y&#u xi&#u khi th&#y đ&#ng t&#ng ph&#m nh&# xe ô tô, sách hoa, con v&# quy&#n r&# mà mình ch&# đ&#c m&#nh gi&#y vô tri này. N&#i bi&#t ý c&#m xem r&#i gi&#ng gi&#i:

-Con bi&#t không? Nó t&#t l&#m đó. T&# quý h&#ng long là b&#n mùa th&#nh v&#ng, h&#c gi&#i, th&# trâu không có ăn lúa ng&#i ta. Còn thân tâm an l&#c là không có b&#nh ho&#n, không đau b&#ng v&#t hay th&#ng hàn, ki&#t l&# nh&# n&#m r&#i. Còn câu bên này thì mu&#n gì đ&#c n&#y...nh&# v&#y thì con có thích không??

Dù nghe n&#i gi&#i thích ngon lành, Hoàng th&#t tình v&#n không thích tí nào. Ngang qua hành lang ti&#n v&# d&#y h&#u li&#u, n&#i g&#p s&# ph&# đ&#ng chúc phúc đ&#u n&#m, bà kính c&#n v&#i vái chào trong khi Hoàng đ&#nh th&#n ch&#y l&#i đ&#ng t&#ng ph&#m ng&#m nhìn cho th&#a thích. Con Nguy&#t b&#n chi&#c áo bà ba tr&#ng, đi đôi gu&#c Nam Đ&#nh l&#c c&#c phía tr&#c hàng hiên. Đ&#a con gái h&#c chung l&#p ba, l&#p b&#n tr&#ng làng m&#i b&#a b&#ng nhiên xinh x&#n l&# th&#ng trong ngày xuân m&#i. Khi ngang qua tru&#c m&#t, Hoàng &#p úng h&#i nh&#:

Lúc Xuân

Tên: Nguyễn Hoàng Dũng
Chức: Nhân viên, 25 Tháng 1 Năm 2009 09:04

-Mày cũng đi hái lúc đi xuân hả?

Con bé chột đi hái lúc đi xuân hả? Tên người là "mặt híp bút chì màu", người đi phở trách mẹ quà reo lên khi xé phong trái lúc của Nguyễn. Tên Hoàng đi ngoài đi với lúc trái lúc lúc này của mình. Nguyễn nhận quà hôm hôm bực ra, lấy mặt cây bút chì màu trao cho Hoàng, mỉm cười Nguyễn nói:

-Tên cho mày đó!

Hoàng bắt chột lúc của Nguyễn tên quà đi năm. Nó phẫn chí khi nhìn thấy cây bút chì rơi trên tay trao cái lúc đi câu chúc mà nó mỉm cười hái khi rơi cho Nguyễn:

-Tao cũng cho mày đó. Nếu tao nói nó tốt lắm, không bực bực, muộn gì lúc của mày, linh lắm đó!

-, xôi hôm trước ngon ghê; rồi Nguyễn nhìn tuông chột viết ngoằn ngoèo ngẫm nghĩa:

-Bố cái này là lá bùa hả?

Hoàng chột lúc lúc thì đoàn người hành hương đi qua. Tên người đầu tiên đi với vai Hoàng rơi bực:

-Ê, mau xuống đình coi đi vớt, tao nghe có đoàn hát bực của đó mày, lên kẻo hết!

Vừa nói, hôm vừa lúc tay bực lời đi, Hoàng nhìn lúc lúc người khoanh khoanh đi đáp với Nguyễn vừa qua. Thôi cũng lúc, đi năm hôm vớt là hôm đó, Hoàng tên người cùng bực chột băng qua hàng rào, quên nói cho người biết mình đang đi đâu.

Tr i s p t i, Th ng Ki t mua đầu đ c m y giây pháo chu t bé tí teo đ t đi đoành tr c sân.
Ti n lì xì c a h n theo ti ng n cu n thành khói khét ngh t. Hoàng ch a thích đ t pháo lúc này
dù h n còn vài viên trong túi áo. Hoàng vào bàn h c l y cây bút chì ng m nghĩa r i n y ra ý
đ nh vi t cái gì đ t ng cho Nguy t. H n s c nh bài h c thu c lòng c a Vũ Đình Liên mà th y
Diên gi ng đ y tr c ngày áp t t.

“M i năm hoa đào n ,

L i th y ông đ già

Bày m c tàu gi y đ

Bên ph đông ng i qua.

Bao nhiêu ng i thuê vi t

T m t c ng i khen tài,

Hoa tay th o nh ng nét.

Nh ph ng múa r ng bay..”

Vi t đ c b y nhiều, nghĩ sao h n l i thôi, ch y ra sân gi t cây nhang trên tay Ki t đ t đi đoành
m y viên pháo l m đ c t i qua....

Lúc Xuân

Tác Giả: Nguy&#n H&#ng Dũng
Chúa Nhật, 25 Tháng 1 Năm 2009 09:04

Mười lăm năm trôi qua kể từ ngày miền nam thoát thối. Mười lăm năm trôi đi phiêu bạt đời hôm nay Hoàng chuồn bươm đón mùa xuân sang trong căn phòng nhỏ giữa thung lũng hoa vàng cỏ xanh hoa trắng.

Tháng giêng tây lịch mang âm hưởng tuy tưng bừng giá đang ulla vào khe cửa thềm thềm vào nhúng chi hóm thóm kinh làm chàng rùng mình. Ngồi nhìn tờ lịch Tam Tông Miếu treo lơ lửng trên vách tường nhô, nhô, hăm lăm tháng Chạp ta rời đi đây.

Hôm Kể từ Pháp sang, hai người không rời bỏ salon mà gói trà Bịch hóc cũng gòn cón queo. Nhúng kể niềm mầu thối, cái dĩ vãng vớa kể dĩ u, vớa ngây ngô vớa đời ngời trong ký ức chớ dĩ chớ dĩ p ngoi lên:

-À! Ông nhó không? Kể từ vớ vào vai bớ nhó sớ c nhó dĩ u gì, -Cái cô Nguy&#t bông ỳ!

-Nguy&#t bông nào à? Hoàng ngớ c nhiên, phớ i Nguy&#t con ông giáo Nghiêm không?

-, , đúng rời i, cô ỳ..

Hoàng cớ p lơ i nóng nớ y:

-a, cô ỳ thố nào, mà sao lơ i là Nguy&#t bông? Hoàng tồ vớ ngớ n ngớ i pha lơ n ngớ c nhiên.

-À, bình tĩnh, bình tĩnh chớ lơ ! Bông là biểt hiể u sau này vì Nguy&#t bớ nghố hớ c, dĩ bán hoa, cớ theo mùa tồ ng lơ i hoa mà bán. Tồ t thì hoa đào, hoa mai, hớ thu thì hoa sen, hoa cúc nên gớ i là Nguy&#t bông. Bây giờ không biểt cô ta ở đâu, chớ nghe ông Liể ng tồ Viể t nam sang nói rời ng, tồ i nghiể p cô ỳ vớ t ngớ c rời i trớ n ra nớ c ngoài nhúng tám năm qua vớ n biểt vô âm tín. Ông giáo Nghiêm có nhố ông Liể ng hớ i thăm bớ n bê xa gớ n mà rời t cuớ c nào có ai gớ p đâu!

Lữ c Xuân

Tác Giả: Nguy&n H&ng Dũng
Chúa Nhật, 25 Tháng 1 Năm 2009 09:04

-&a, Hoàng tr& m&t kinh hãi, mà sao &i v&t ng&c, Nguy&t & tù à?

D&ng nh& Hoàng đi t& ng&c nhiên này đ&n ng&c nhiên khác.

-&! chuy&n dài &m, nh&ng đ&i khái nghe k& là cô ta tham gia t& ch&c ch&ng chính quy&n, b& b&t và k&t án đ&n hai m& i năm. & tù đ&c ba b&n năm gì đó thì cô &y v&t thoát khi đầy đi lao đ&ng kh& sai t&n vùng núi Long S&n.

Ki&t còn nói thêm nhi&u n&a nh&ng Hoàng nh& b& ù tai. Mãi lát sau, Hoàng s&c nh& ch&a đ&a b&n vào phòng nghĩ ng&i; đã g&n b&n gi& sáng, ng& không đ&c mà đi làm thì quá s&m!!

Hôm nay mừng m&t t&t. Cái t&t Nguyên Đán tr&ng đ&i và tôn kính & Á đông bao nhiêu thì x&ng&i càng tr&m &ng, yên tĩnh và cô qu&nh b&y nhiều. Tr& vài cú phone chúc t&t c&a đám b&n đ&ng h&ng chung s&, ngoài ra không có m&t chút gì khác bi&t h&n ngày th&ng ch& đ&ng nói gì đ&n “bánh tét, d&a hành, câu đ&i đ&” Trong khung c&nh tr&m &ng m&i hôm thì gi& này càng c&m giác đ&n cô, tĩnh m&ch vô cùng, Hoàng tìm cái b&t &a, đ&t lên ba nén nhang c&m vào bàn th& Ph&t đ& mùi tr&m lan t&a s&i &m gian phòng. Nh&c cái phone đ&nh g&i vào s& &y m&t ngày “off” b&nh, nghĩ sao Hoàng &i thôi.

Mùa đông tàn t& bu&t giá lên đ&u ng&n ô liu; cây s&i già tr&c c&a cũng ch& còn là m&t thân kh&ng khiu trên &p c& ph& nh&ng h&t tuy&t non ch&a tan t&a ngàn viên ng&c th&ch lung linh m& o, b&t ch&t Hoàng mĩm c&i v&i c&nh tiêu tàn nh& đ&i m&t Mãn Giác thi&n s& nhìn ch&n gi&, th&c h&, bi&n d&ch

“Xuân kh& bách hoa &c,

Xuân đ&o bách hoa khai,

S& tr&c nh&n t&n quá

Lc Xuân

Tác Giả: Nguy&#n H&#ng Dũng
Chúa Nhật, 25 Tháng 1 Năm 2009 09:04

Lão từng đi u th&#ng lai.

M&#c v&# xuân tàn hoa l&#c t&#n

Đình t&#n t&#c đ&# nh&#t chi mai.

H&#t đông tàn cây s&#i s&# đâm ch&#i n&#y l&#c và mùa xuân l&#i k&# tiếp hi&#n thân. Hoa &#n tàn đông giá đ&# xuân v&# n&# nh&#y khai hoa, đó cũng ch&# là m&#t bi&#n thân c&#a gi&# h&#p, vô thu&#ng. Nghĩ nh&# v&#y, chàng l&#i thôi không thèm đi làm mà cũng ch&#ng g&#i phone khai b&#nh; hôm nay Hoàng nh&#t đ&#nh đ&#n chùa đ&# hái l&#c đ&#u năm. M&#&#i m&#y năm tr&#i phiêu b&#t mà ch&#ng đ&#&#c đ&#p v&# l&#i v&#i chính mình, chàng t&# nh&# r&#i thay áo, choàng b&# vest m&#i nh&#t l&#n xu&#ng c&#a garage.

Cu&#i cùng Hoàng cũng đ&#n đ&#nh núi c&#a Tu Vi&#n Kim S&#n.

B&#&#c vào chánh đ&#n, khói tr&#m ngào ng&#c, không khí xuân nh&#t bùng lên, cái t&#t nguyên đán th&#t s&# tr&#i đ&#y và kh&#i s&#c n&#i đây. Hàng trăm đ&#ng h&#&#ng quy t&# l&# bái, chúc phúc, xin xăm làm chàng xao xuy&#n nh&# đ&#n cây m&#n c&#u đ&#i th&# năm nào v&#i t&#m thi&#p l&#c xuân “t&# quý h&#ng long...” mà lòng r&#n ràng th&#&#ng c&#m.

H&#i &#i, Hoàng đã g&#n n&#a ki&#p nhân sinh mà m&#t phút an l&#c cũng ch&# là &#o m&#ng! B&#n mùa thì cũng ng&#m ngùi trôi qua, r&#i trên đ&#u chàng l&#p tro tóc nhu&#m màu tiêu mu&#i. Hai dây c&#t treo hàng li&#n đ&# ch&#u vào đ&#i hù&#ng b&#u đ&#n, v&#n cảnh đào xum xuê nh&#ng l&#c, dù cảnh đào ch&# là cảnh gi&# đ&#&#c k&#p công b&#i bông sáp đ&# pha l&#n nh&#a nguyên nh&#ng chàng v&#n th&#y thi&#u m&#t cái gì khó t&#.

Hoàng v&#i tay ng&#c m&#t chi&#c lá n&# non đ&# &#&#c mong tìm đ&#&#c l&#c xuân năm nào. Gi&# phút tôn nghiêm này, chàng l&#ng đ&#ng tâm t&# đ&# c&#u xin cầu chúc “s&# c&#u nh&# ý...” &#ng nghi&#m h&#u mong cho Nguy&#t đ&#&#c yên lành &# m&#t ch&#n nào đó trên ch&#n đ&#&#ng tr&#n, hy v&#ng cho nàng kh&#i b&# s&#n lam ch&#&#ng khí ho&#c sóng c&# d&#y v&# kh&#c kh&#.

Lịch Xuân

Tác Giả: Nguyễn Hồng Dũng

Chúa Nhật, 25 Tháng 1 Năm 2009 09:04

Chàng lúi ra hiên bên gác chuông đi h<ng, bài h<c thu<c lòng b< d< ngày x<a l<i in trí nh< thu< h<c trò. Hoàng l<ng th<ng b<<c đi v<i chút cay đ<ng, bụi ngùi:

“...Năm nay đào l<i n<

Ch<ng th<y ông đ< già,

Nh<ng ng<<i muôn năm cũ,

H<n < đâu bây giờ .??”.